

T

வகுப்பெண்..... 894.811.17 ஈட்டலெண்..... 692619

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகம்
பேராதனை.

இரவல் பெறுவோருக்கு அறிவித்தல்

இந்நூல் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினது உடைமை. நூலக இரவல் விதிகளுக்குப் புறம்பாக, இதனை இசைவாணையின்றி வைத்திருத்தல் பாரதூரமான குற்றமாகும். நூலகக் கையேட்டிலுள்ள இரவல் பெறுவதற்கான நியதிகளையும், சட்டங்களையும் செவ்வனே பின்பற்றுமாறு இரவல் பெறுவோர் கேட்கப்படுகின்றனர்.

T

894.811.17
619

பிரவாகவும் ஒற்றைகளை மடிக்காம வரையாமலும், மற்றும் முறைகளில் குறிலீடுகள் செய்யாமலும் வைத்துக்கொள்ளுமாறு தயவாகக்கேட்கிறோம். திருப்பித் தரும் நூல்களின் நிலைமைக்கு வாசகர்களே பொறப்பு. ஆதலினால், இரவல் பெற முன்னர், நூலில் உள்ள ஊறுகளை அவர்கள் முகப்பு மேசையிலுள்ள நூலகத்துணைவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி விட வேண்டும்.

சங்கீர்த்தனம் கவிதைகள்

692619

சீசா.ஹணர்முசுபீரிரியா

692619

தமிழ்ச் சங்கம்
இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
பல்கலைக்கழகப் பூங்கா
ஒலுவில்

சங்கீர்த்தனம்

கவிதைத் தொகுப்பு (01)

ஆசிரியர் : சோமசுந்தரம் ஷண்முகப்பிரியா

முதற்பதிப்பு : நவம்பர். 2015

வெளியீடு : தமிழ்ச் சங்கம்
இலங்கை தென்கிழக்குப்
பல்கலைக்கழகம்

கணினி எழுத்து : சோ. ஷண்முகப்பிரியா

வடிவமைப்பு : எஸ். நிரோஷன் (பண்டாரவளை)

மின்னஞ்சல் : s.priya833@gmail.com

தொலைபேசி : 077-0520334

விலை : 250.00

SHANKEERTHANAM

Author : *Somasundharam Shanmugapriya*

First Edition : *November.2015*

Published by : *Tamil Sangam*

South Eastern University,

Typing : *S. Shanmugapriya*

Cover design : *S. Niroshan (Bandarawela)*

Email : *s.priya833@gmail.com*

T.Phone : *077-0520334*

Price : *250.00*

Printing : *dot printers*

Main Street, Sainthamaruthu.

ISBN : **978-955-42795-0-6**

சமர்ப்பணம்

உயிரளித்து

உலகை காண வைத்து

உலகை அறிய செய்து

உன்னதக் கல்வியளித்து

உணர்வோடு வாழ வைத்திடும் - என்

உயர் தெய்வங்களான

அன்பின் தாய் இந்ராணி அவர்களுக்கும்

அன்பின் தந்தை சோமசுந்தரம்

அவர்களுக்கும்

692619

ஆசியுரை

பள்ளிப் பருவத்தைப்
 பக்குவப்படுத்தி - தமிழுக்காக
 பலரது பாராட்டும்
 பரிசில்களும் பெற்று - தமிழ்த்துறையில்
 பட்டத்துடன் - தமிழுக்கு
 இனிமை சேர்த்த ஷண்முகப்பிரியாவுக்கு
 ஆசான் வழங்கும் ஆசியுரை

மேலும், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தன்னால் முடிந்த பங்களிப்பை வழங்க நவீனயுகத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்து “சங்கீர்த்தனம்” எனும் கன்னிகவிதை மாலை வடிவமைத்து வாசகர்களுக்கு வழங்கி வைக்கும் எனது மாணவியான சோ.ஷண்முகப்பிரியாவின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இவர் பள்ளிக் காலத்திலே சக மாணவர்களோடு தமிழ்மொழியில் போட்டிபோட்டு முன்னுக்கு வருவதில் என்றுமே சளைக்காத ஒரு மாணவி. அதன் வளர்ச்சிப்படி இந்நூலாகும். தமிழ்மொழிப் போட்டிகளில் பங்கேற்கத் தவறாத இவர், தனது தமிழாற்றலை விரிவுபடுத்தி பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் பட்டம் பெற்று தமிழுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் ஷண்முகப்பிரியாவின் இலக்கிய ஆசை ஓர் வற்றாத நதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், இன்னும் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை என பல்வேறுபட்ட நூல்களை இயற்றி இலக்கிய உலகிற்கு தன்னை அர்ப்பணித்து தமிழுக்காக, தமிழ் மொழிக்காக பாடுபட என் நல்லாசிகள் என்றும் உமக்கே சொந்தமாகட்டும். இவருடைய ஆர்வம் மற்றையோருக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியாகும். பாராட்டுக்களுடன் கலந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

“வாழ்க தமிழார்வம், வளர்க தமிழ்ப் பணி”

எஸ். ஹாசீம்,

அதிபர்,

ப/குருத்தலாவை முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி

(தேசிய பாடசாலை),

குருத்தலாவை.

அணிந்துரை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தலை நிமிர்ந்தவர் களுள் சண்முகப்பிரியாவும் ஒருவர். மிகசாதாரணமான நடை, உடை, பாவனைகளோடு பல்கலைக்கழகத்திற்குள் புகுந்த இவர் காத்திரமிக்க ஆளுமையுள்ள- தலைமைத்துவப் பண்புகள் நிறைந்த ஒருவராக மிளிர்ந்தார் என்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீடத்திலே பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் மாணவிகள் இருக்கின்ற இடத்தில் எல்லோரோடும் சகவாசத்தோடும் அன்போடும் பண்போடும் பழகி தனது இருப்பை நிலைநிறுத்தியவர் சண்முகப்பிரியா. தமிழ் விசேடதுறை பட்டதாரியாக வெளியேறிய அவர் எங்களது மாணவர்களுள் மறக்க முடியாதவர். அவரிடமிருந்த பணிவான குணம் நமக்கு வியப்பைத் தந்திருக்கிறது. ஒரு நல்ல பண்பான மாணவிக்குக் கல்வியூட்டிய மகிழ்ச்சி எங்களுக்கு இருக்கிறது.

அவர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவியாக இருந்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். குறிப்பாக அவர் காலத்தில் இடம்பெற்ற சித்திரப் போட்டி நிகழ்ச்சி மாணவர் மத்தியில் அதிகம் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. இதுபோன்ற பலபோட்டி நிகழ்ச்சிகளை அவர் ஒழுங்குபடுத்தி மாணவர்களை ஊக்குவித்துள்ளார்.

அவர் இன்று வெளியிடுகின்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள் சில பல்கலைக்கழகத்தின் மரங்கொத்தி, அதிர்வு, கவிப்பலகை, கவியரங்கம் முதலானவற்றில் வெளிவந்த கவிதைகளை.

எல்லோரும் போல தந்தையை, தாயை, ஆசிரியரைப் பாடிய இவரிடம் ஓர் எதிர்ப்புக்குணம் குடிகொண்டிருக்கிறது. அநியாயத்தையும் அட்டகாசத்தையும் அவர் தமது கவிதைவரிகளில் சுட்டுப்பொசுக்க முனைந்துள்ளார். தமிழர்களின் கலாசாரம் இன்று தொலைக்காட்சிக்காகப் பறிபோனதை அவர் கேள்வியெழுப்புகிறார்.

மழை உடலை நனைக்க
வெயில் உடல் நீரை உறிஞ்சியெடுக்க
அட்டைகள் உதிரத்தை உணவாக்க
இரவுபகல் பாராது உழைக்கின்றான்
தன் கனவில்லத்திற்காய்

என்று

பாடுபட்ட எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் முதியோர் இல்லத்தில் நிம்மதியற்று வாழ்வதைக் கேள்வியெழுப்புகிறார். கற்புக்குப் பாத்திரமான கண்ணகியின் குரலாக அவர் இங்கு கவி வாசித்திருக்கிறார். இவையெல்லாம் சண்முகப்பிரியாவினை இப்பல்கலைக்கழகத்தில் தனித்துவமாகவே காட்டியது.

பல்கலைக்கழகத்தின் நினைவுகளும் கனவுகளுமாய் உருப்பெற்ற பல கவிதைகளும் இத்தொகுதியில் உள்ளன. இப்பிரதேசத்தை மூழ்கடித்த சுனாமியும் மாயமாகிப் போன மலேசியவிமானமும் அவர் உள்ளத்தில் வேதனைகளைக் கிளப்பி இருக்கின்றன. இவையெல்லாவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது சண்முகப்பிரியாவிடம் ஒரு இலக்கியமனம் குடிக்கொண்டிருந்தது கவனிக்கத்தக்கது.

உலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாட்டுக்காக அவர்

அறம் அன்பு
எளிமை ஒழுக்கம்
ஞானம் பொறுமை
நம்பிகை உண்மையென
கிருபையெல்லாம் ஒன்றுசேர
உருவான திருவடிவமே
கீர்த்திசேர் வள்ளல்

என முஹம்மதைப் பாடியதைக் கேட்க அவரது சமரச உள்ளம் நமக்குத் தெளிவாகியது.

ஒட்டுமொத்தமாகத் தனது கவி ஆற்றலைப் பதிவு செய்திருக்கிற பிரியாவுக்கு இன்னும் நிறைய வாசிப்புக்கு இடமிருக்கிறது. நல்ல வாசிப்பு நல்ல கவிதைகளைக் கொண்டுவரும். “உயர்ந்த கவிதைகளை எழுதுவதற்கு நான்

வைரமுத்தல்லவே“ என்று குறிப்பிடும் சண்முகப்பிரியாவின் அவையடக்கம் நமக்கு அதிகம் கதை சொல்லியிருக்கிறது. சண்முகப்பிரியா இன்னும் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய கவிஞர். அவருக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு. அதனை வெற்றிகொள்ள அவர் முனையவேண்டும்.

தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் சண்முகப்பிரியா மறக்கப்படமுடியாத மாணவி. அவரது பதிவுகள் அதற்குச் சாட்சியாக அமைந்திருக்கின்றன. கவிதை உலகிலும் அவர் அதிகம் சாதிப்பதற்கு இறைவன் துணைபுரிய வேண்டும். அவருக்கு நமது பிரார்த்தனைகளும் வாழ்த்துக்களும் என்றும் உண்டு.

கலாநிதி எம்.ஏ.எம். றமீஸ் அப்துல்லா,
தலைவர், மொழித்துறை,
இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

உள்ளத்து மொழியாய் சீல வர்கள்

பிறப்பெடுக்கும் அனைவரும் சாதனை படைப்பதில்லை, இறந்தும் வாழத்துடிக்கும் ஒவ்வொருவரும் பிறப்பின் நோக்கத்தைக் கண்டுக்கொள்கின்றனர். தமிழனாய் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் படைப்பாளியாய் இருக்க வேண்டும் அல்லது வாசகனாய் இருக்க வேண்டும் என என் ஆசான் அடிக்கடி உரைப்பார். இன்றுவரை வாசகனாய் திகழ்ந்த நான் படைப்பாளியாய் மாறவும் துடித்தேன்.

பத்திரிகைகளில், இணையத்தளங்களில், சஞ்சிகைகளில் சுற்றித்திரிந்த என் கவிதைகளுக்கு ஓர் இருப்பிடத்தை நாடினேன். இது என் தீரா தாகமாகும். எனது கன்னி முயற்சியாய் “சங்கீர்த்தனம்” கவிதைத் தொகுப்பு இலக்கிய உலகில் பிறப்பெடுப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்க தலைவியாய் இருந்த காலகட்டத்தில் கவிதைத் தொகுப்பொன்றை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் உதயமாகியது. எனினும் பல்வேறு தடைகள் என்னை தாக்கியதால் அவ்வெண்ணம் முற்றுற்று மீண்டும் தொடர்கதையாய் தொடர்ந்து இன்று “சங்கீர்த்தனையாய்” வெளிவருகின்றது.

என் மனச்சிதறல்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்வதில் ஆர்வமின்மையால் அச்சிதறல்களை கவிவரியாய் வடிப்பதில் கோடி இன்பமெனக்கு. இதன் உச்சக்கட்டமாய் “சங்கீர்த்தனம்” உலாவரப் போகிறது. என் கவிதைகளை வாசித்துவிட்டு இவை கவிதைகளா? என்று வினவலாம், விவாதிக்கலாம் ஆனாலும் நான் வைரமுத்தல்வே. என் உள்ளத்து இரசனைகளை, குமுறல்களை, வேதனைகளை,

அனுபவங்களை நிகழ்வுகளை, காயங்களை, நினைவுகளை கவித்துளிகளாய் தெளித்துள்ளேன். உங்கள் விமர்சனங்களையும் துணிவுடன் ஏற்கக் காத்திருக்கின்றேன்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கு அறிந்தும் அறியாமலும் துணைநின்றவர்களுக்கும் எனக்கு தடைகள் விதிக்காது என்றும் கைகொடுக்கும் பாசமிகு தந்தை திரு.சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கும் மனம் தாழ்ந்திடும் பொழுதனைத்தும் தைரியமூட்டி முன்னேறச் செய்திடும் அன்புமிகு அன்னை திருமதி.இந்ராணி அவர்களுக்கும்

தவறிழைக்கும் தருணமும் நற்செயல்களில் முன்நிற்கும் போதும் மாறா மனதுடன் நல்மொழிகள் மொழிந்து நூலொன்றை வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை தோற்றுவித்து இன்றும் எல்லாவிதத்திலும் துணைநிற்கும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.றமீஸ் அப்துல்ஹா அவர்களுக்கும் தமிழ்மொழியின் ஆர்வத்தை தோற்றுவித்த என் தமிழ்மொழிப் பாட ஆசிரியர் மதிப்பிற்குரிய திரு.ஹாசீம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் (ப/ குருத்தலாவை முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை), அதிபர்)

என் கல்விப் பயணத்தில் துணைநின்ற ப/ வெலிமடை தமிழ் மகா வித்தியாலயம், ப/ பாதினாவெல முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், நு/ நள்ளிலைப் பாற்றிய மகளிர் பாடசாலை, நுவரெலியா M.T.S கல்வியக ஆசிரியர்களுக்கும், இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரையாளர்கள் அனைவருக்கும்

மேலும் பலவிதங்களிலும் எனக்கு துணை நிற்கும் சகோதரி சிவபிரியதர்ஷினிக்கும் சின்னன்னை திருமதி. தி.உதயராணி (ஆசிரியை) அவர்களுக்கும் நண்பர்களான காளிதாசன் (பண்டாரவளை), சப்ரீன் (மருதமுனை) கணினி வடிவமைப்பில் துணைநின்ற எஸ்.நிரோசன் மற்றும் இம்முயற்சியில் துணைநின்ற குடும்பத்தினருக்கும் நண்பர்களுக்கும் எனது இதம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என் இலக்கிய உலக பிரவேசம் வெற்றிகரமாய் அமைய உங்கள் ஆதரவும் ஆசிர்வாதமும் என்றென்றும் இருக்க உங்கள் மனங்களைத் திறந்திடுங்கள்.

சோ.ஷண்முகப்பிரியா (ஆசிரியை)
ப/ஸ்ரீ கணபதி தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
ரேந்தபொல
2015.11.27

பக்கப்பதிவுகள்

01. அனீகைக்காய் அனீபு வரிகள்
02. அமுத மொழிகள் தந்தைக்காய்
03. அறிவுச்சுடருக்காய் சில வரிகள்..
04. ஆழ்நெஞ்சை சிகைத்த சனாமி
05. இதய வேதனை
06. இயற்கையும் செயற்கையும்
07. உழைப்பு
08. எங்கே ?
09. என்னவளே
10. என்னவுலகமிது
11. ஓர் துளி
12. கண்ணோரத்தே கண்ணீர் துளிகள்
13. கணத்தில் கலைந்திட்ட இன்பங்கள்
14. கண்ணகி
15. கலாசாரம்
16. திக்கொரு திசையில் பறக்கும் பட்சிகள்
17. திசையறியா இதயங்கள்
18. தொலைத்தாய் எனீவாழ்வை
19. நாமம் அகதிகளா?
20. நீயும் நட்பு முற்றமதில்
21. பணம்
22. பள்ளிக்கூடம்
23. பரிதாபம்
24. பிச்சைக்காரன்
25. பிரிவின் தவிப்பு
26. பொறுமை
27. மலை
28. மலையக மகுடம்
29. மழை
30. மறந்திடேன்
31. மாயமான மலேசிய விமானம்
32. மாறா நினைவுகலைகள்
33. மீண்டும் பாதையறியாது
34. மீண்டும் வாழ்விடு
35. விரைந்திடும் நேரமுள்
36. விளையாட்டு பொருளாய் விதி

அன்னைக்காய் அன்பு வரிகள்

உயிர்பிச்சையளித்து
உள்ளத்துள் குடியிருக்கும்
உன்னத கடவுள்

அன்னையே
உன் புகழ்போற்ற- என்னகராதியில்
வார்த்தைகளே இல்லை
உலகை காணவைத்த
நீயே
இவ்வுலகின் முதல்
மாமனிதன்

என் கண்கள் என்றும்
உன்னைக் காணவே
என் வாய் என்றும்
உன் புகழ் பாடவே
என் கைகள் என்றும்
உன் சேவைகளுக்காகவே
என் கால்கள் என்றும்
உனக்காக நடைபோடவே
என் காதுகள் என்றும்
உன் கனிமொழி கேட்கவே

என் இதயம் என்றும்
உன் குடியிருப்பிற்காகவே
மொத்தத்தில் உனக்காகவே
என் உடல் வாழ்கின்றது

அன்னையின்றி நானில்லை
தாயே இறையிடம்
யாசிக்கும் வரம்- நான்
இவ்வுலகில்
பிறப்பெடுக்கும் ஒவ்வொரு
முறையும் நீயே என் தாய்
நானே உன் பிள்ளை

அமுத மொழிகள் தந்தைக்காய்

தாலாட்டி
 பாராட்டி
 பாசமூட்டி
 தைரியமூட்டி
 இப்பூவுலகை
 கையளித்த தெய்வமவர்
 உன் மணித்துளிகளை
 தியாகித்து
 இரவுபகல் பாராது
 உழைத்திட்டு எம்
 வசந்த
 வாழ்விற்கு நல்வித்திட்டு
 விளக்கேற்றி
 ஒளிரச்செய்தோனே
 என் ஜீவனது துடிக்கும்வரை
 உனக்காக வாழ்ந்து மடிவேன்
 என் இன்பங்கள்
 செல்வங்கள்
 புகழாரங்கள்
 புண்ணியங்கள்

உயிர் அனைத்தும்
உனக்கே சமர்ப்பணம்
என் புகழ்மாலைகள்
அனைத்தும்
என்றுமே உனது
கழுத்துக்கே
சொந்தமானவை

அறவுச்சடருக்காய் சீல வரிகள்.....

குற்றங்கள் இதுவென அறியா
 குறும்புகள் இதுவென அறியா
 தமிழ் அரிச்சுவடிகள் அறியா
 தன்னைப் பற்றி அறியா
 அழகிய பருவம் முதல்
 அறிவு வழங்கி
 பல்கலைக்கழகம் சென்று
 பட்டங்கள் பெற்றிட
 வழிக்காட்டியாய்
 வாழ்ந்திடும் உன்னை
 என்னச் சொல்லி புகழ்ந்திடுவேன்.

நிலவின் ஒளியாய்
 மலரின் வாசனையாய்
 கடலின் முத்தாய்
 என்றும் நீ புகழுடனே
 வாழ்வாய்.

தேனீயின்றி தேன் இல்லை
பசுவின்றி பசும் பாலில்லை
தாயின்றி சேயில்லை
கடலின்றி கடலலையில்லை
நீயின்றி உலக உயர்வுமில்லை

துன்பங்கள் தொலைந்து
கவலைகள் கரைந்து
சிக்கல்கள் சிதைந்து
உன்சேவைகள் தொடர
மனமுவந்து வாழ்த்துகிறேன்.

ஆழ்வெள்ளைச் சீதைத்த சுனாம்

அன்னையாய் ஆதரித்த

உன்னை

அன்னியனாய் என்னிடச் செய்தாய்

சிறு பொழுதினில்

அலை அலையாய் பாய்ந்துவந்து

எம் இதயத்தை

அள்ளிச் சென்றாய்

உன் காதலியாய்

ஆயிரம் முத்தமிட்டவனாய்

எம் பாசத்தீயில் எரிந்து

ஆழ்துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டாய்

சுனாமி எனும்

ஆறாத தீக்காயத்தில்

பல வருடங்கள் கடந்தும்

உன் கொடுரச் செயலை

ஆழ்மனதிலிருந்து அகற்ற முடியவில்லை

அச்சப்படுத்தி

எம் உறவுகளை

அள்ளிச் சென்ற

உன் கொடூர

ஆவேசத்துடன் மீண்டும் மீண்டிடாதே

அன்பு கொண்ட

எம்மை

அழித்திடத் துணிந்ததை

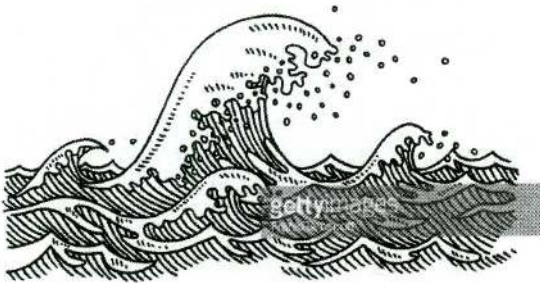
ஆழ்நெஞ்சிலிருந்து

அகலாமல் ஆட்சிகொள்வது போதும்

மீண்டிட்டு

அணு அணுவாய்

அழித்திட முயற்சிக்காதே

இதய வேதனை

இன்பப் பொழுதுகளை தொலைத்து
இடைவிடா முயற்சிகளுடன்
இதம் கனிந்த முழவுகளுடன்
இன்பமயமாய் பல்கலைக்கழகம் நுழைய
இதுவே எம் ராஜ்ஜியமென
இம்சைபடுத்தினர் சீனியஸ்
இருந்தும் கழகம் விட்டு தப்பிக்க இயலவில்லை
இரண்டுடன் இரண்டாய் காலங்கள் கடந்தும்
இதயத்தில் சுமையில்லை
இறுதி உரை கூறி கழகம் எனும்
இமயத்தை விட்டு பட்டதாரிகளாய் வந்தோம்
இரு வாரங்கள்
இரு மாதங்கள்
இரு வருடங்கள் என கழகார முள் விரைந்தும்
இன்றும் வீ.ஐ.பி எனும் பட்டம் மட்டுமே

இரவு பகலாய் மனநிம்மதியற்று

இரவு தூக்கத்தை துறந்து

இல்லத்தாருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் பதில் கூற இயலாது

இதயத்தை கல்லாக்கி

இறைவனை தினம் தினம் வேண்டியும்

இன்றுவரை வீ.ஐ.பி யாய் சிலர்

இன்று நாளை என எதிர்பார்த்தும்

இதயத்துடன் மட்டுமே

இதயம் தாங்கா கண்ணீர் கதைகள்

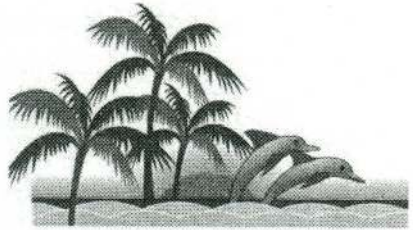
இன்னும் சில நாட்கள் காத்திருப்போம்

இன்பமயமான நமது நாளுக்காக.....

இயற்கையும் செயற்கையும்

அசைவில்லாது
 சுவாசக் காற்றும்
 அசைவுடனான
 கடல் அலையும்
 ஓசையில்லாத
 பனித் துளியும்
 ஓசையுடனான
 நீர்வீழ்ச்சியும்
 இயற்கையின்
 இன்பப் பரிசுகள்

அசைவில்லாதுழைக்க
 இயந்திரங்களும்
 அசைவுடனான
 சக்கரங்களால் விபத்துகளும்
 ஓசையில்லாது படக்க
 கணினிகளும்
 ஓசையுடனான குண்டுகளால்
 அழிவுகளும்
 செயற்கையின் துன்ப விளைவுகள்.

(தினகரன் 2010.11.28)

உழைப்பு

பிறந்திட்டோம்
பிழைத்திட்டோம்
பிரிந்திட்டோம் என்பதல்ல வாழ்வு

சமூகம் போற்றிட
சாதித்து
சந்ததியினரும் தலைநிமிர்ந்திட
உழைத்து
உயர்ந்திடு பாரினிலே

பசித்திருந்து
தனித்திருந்து
விழித்திருந்து
விதியை வென்றிட
இதுவொரு வாய்ப்புணக்கு

உடல் தேர்ச்சியுடன்
உழைத்திடு
உடல் சோர்விழக்கும் வரைதனில்

மனச்சாந்தத்துடன்
வாழ்ந்திடலாம் மானிடா நீ
வாழும் வரை

எங்கே ?

வண்ணக் கோலமிட்டு
 சூரிய உதயத்திற்கு முன்
 பொங்கல் பொங்கி
 குடும்பத்தோர்
 கூட்டு பிரார்த்தனை செய்து
 பெற்றோர் பெரியோர்
 ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்று
 கோயில் பூஜையிலும்- ஓர்
 பக்தனாய் வழிபட்டு
 அயலவர்களுக்கு
 பொங்கிய பொங்கலை
 பகிர்ந்து மகிழும்
 பொங்கல் விழா
 எங்கே?

தொல்லைக்காட்சிக்கு
முன்னால்
அமர்ந்த இடம் மாறாது
மூன்று மணித்தியாலய
திரைப்படங்களை
பார்ப்பதா?
பொங்கல் விழா
அன்றைய கலாசாரம்
எங்கே!
தொல்லைக்காட்சிக்குள்
தொலைந்து விட்டதா!.

என்னவளே

இமைகள்
இணையும்
இதமான நிமிடங்களிலும்
இதயம் தடவிச் செல்கிறாயே

தலையணை
தலையை அணைக்கும்
தருணத்தில்
தன்னவளே தாலாட்டுகின்றாய் கனவிலும்

உணவுதனை
உடலில் ஏற்றும்
உன்னத பொழுதினினும்
உன் நினைவுகள் ஊஞ்சலாடுகின்றன

மனதில் உனக்கான கோயில்
மணியடிக்கிறது
மனதை அலைபாயவிட்டவனாய்

என்னவுலகம்து

மழை உடலை நனைக்க
வெயில் உடல்நீரை உறிஞ்சியெடுக்க
அட்டைகள் உதிரத்தை உணவாக்க
இரவுபகல் பாராது உழைக்கிறான்
தன் கனவில்லத்திற்காய்

சோதனைகள்
வேதனைகள் ஒளிவட்டமிட
தூக்கத்தை துறந்து
இன்பத்தை இழந்து
கட்டியெழுப்புகின்றான் - ஓர்
அழகிய மனைதனை

காலங்கள் உருண்டோட
உழைக்க உடலிசையவில்லை
முதிர்ந்து விட்டது
இவனில் இனி பயனில்லை
இனியில்லை
இவனுக்கு இடம் என
அனுப்பி விட்டான்
முதியோர் இல்லத்திற்கு
தன்னின்றோனை

பாடுபட்டவனுக்கு
பயனில்லை இல்லமதில்
நிம்மதியற்று வாடுகின்றான்
தினம் தினம்
இறைவா!
இதுவென்ன உலகமிது!

ஓர் துளி

ஓர் துளி.....

ஓராயிரம் துளிகள்.....

ஓவென பொழிகின்றது மழை

நாவரங்கள் மெய்சிலிர்த்து

நாகம் தீர்த்துக் கொள்கின்றன

நாமரைகள் இதழ் மடித்து

நாய் வணக்கம் சொல்கின்றன

மழைமகளைக் காணா

மனித குலம்

மழைத் துளியைத் கண்ட கணம்

மனம் மகிழ்கின்றனர்

இதயங்கள்

இதமாயிருக்க

இருள் சூழ்ந்து

இடியிழக்கின்றன

பலமில்லா ஸுரைகள்
 பதம் பார்க்கப்படுகின்றன
 பரம ஏழைகளின்
 பரவசமெல்லாம் ஒழி ஒழிகின்றன

குண்டு மணியாய் வந்த துளி
 குட்டைகளை நிரப்பி
 குளங்களை வந்தடைந்து
 குடும்பங்களை அழிக்கின்றது

ஆசையில் நட்ட மரங்கள்
 ஆனந்த இல்லங்கள் எல்லாம்
 ஆழ அசைந்து
 ஆறாத துன்பக்கடலில் மிதக்கின்றன

உயிரினங்கள்
 உருகுலைந்தோட
 உலகமே திரும்பிடச் செய்கின்றது
 உயிரில்லா ஓர் துளி

ஓர் துளி.....
 ஓராயிரம் துளிகள்.....
 ஓவென பொழிகின்றது மழை

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக
 மரங்கொத்தி இதழ் -03 இல் வெளிவந்த கவி)

கண்ணோரத்தே கண்ணீர் துளிகள்

கானகந்தனில் அசைந்தாடும்
 மூங்கிலை
 முறித்து
 புல்லாங்குழல் படைத்தான்
 பயனில்லையென
 பதுங்கிய
 செம்மண்ணில்
 பானைதனை படைத்தான்

அசையா
 கற்பாறையை
 செதுக்கி
 ஓவியமதைப் படைத்தான்
 படைப்புகள் பெருகின
 யுத்தமற்ற தேசமொன்றை
 படைக்கமுடியவில்லை
 பூமிதனில்
 எண்ணுகையில் எரிகின்றது இதயமது
 கண்ணோரத்தே கண்ணீர் துளியுடன்
 நிகழ்ந்தனவற்றை
 நினைவதுமில்லை
 இதுவே உலக நியதி.

கணத்தில் கலைந்தீட்ட ஒன்பங்கள்

கனவுகள்
மனதில் சிறகடித்து
இன்பவானில் பறந்திட
இலட்சிய பாதைதனில்
மலர்கள் தூவி
பயணிக்கும் தருணத்தில்
இயற்கை அன்னை பயண
திசையை
திருப்பிவிட்டாள்
கணப்பொழுதினில்

மேகம் கறுத்து
மழை பொழிய
ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து
அழிந்தது ஊரே
மனைகளை இழந்து
தஞ்சம் புகுந்தார்கள் - வெள்ளம்
தடம்பதிக்காத இடந்தனில்

இன்பமது

இலட்சியமது

சொத்தது என எண்ணிலடங்காதனைத்தையும்

வெள்ளம் அழைத்து

கடலில் கலத்தன

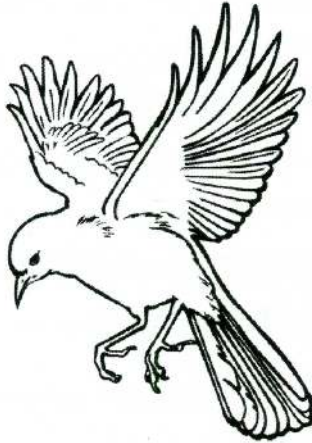
கணப்பொழுதினில்

நினைவது நிகழ்வதில்லை

நிகழ்தனவற்றை

நினைவதுமில்லை

இதுவே உலக நியதி.

கண்ணகி

தென்றல் காதல் கொண்டு
 மேனியை வருடிச்செல்லும்
 இதமான ஓர் பொழுதினில்
 அழைப்பிதழை அரவணைத்து
 ஒன்று கூடியிருக்கும்
 கல்வியின் அருவிகளுக்கும்
 கன்னியர்களுக்கும்
 காளையர்களுக்கும்
 இதயம் திறந்த
 நல்வந்தனங்கள்
 கண்ணகியின் தோழியாய்

யான் பெற்ற இன்பங்களுள்
 ஒன்று,
 கற்புக்கரசி கண்ணகி
 தோழியாய் இருக்கின்றாள்
 சில நிமிடங்கள் என்னோடு
 அத்தருணம் இதுவாயிருக்கிறது

தமிழ் இலக்கிய வானில்
 தாழாது ஒளிவிடும்
 முழுமதி
 முகம் காணா பெண்ணவள்

மாதரில்
பேரழகூடையாள்
அடக்கத்தையும்
அடக்கிக்கொண்டாள்
அவளுக்குள்ளே

கணவனேயன்றி பிற
கடவுளை தொழாத
கற்பு மங்கையவள்
சோர்வில்லா
புகழை நாடா
நாணப் பெண்ணவள்

இல்லற கடமைதனை
இறை கடமையாய்
ஆற்றும் அவாவில்
தன் துக்கத்தினை
மறந்திட்ட
குலமகளவள்

என் தோழியுடன்
உறவாட
இதோ உங்களுக்கும்
சில நிமிடங்கள்
இனித்திடுங்கள்
இதமாய்

பெண்மைக்கு முகமூடி
அணிவித்த காலமிது
இன்றைய நிலம்தனை
தொட்டதையிட்டு

நாணுவதா
தலைநிமிர்வதா என்று
நானறியேன்
அன்று என் கோவலனுக்காய்
மதுரையை எரித்தேன்
இன்றோ
எத்தனை கோவலர்களது
மனதை சுட்டெரிக்கின்றார்கள்
காதல் அருமையறியா
கன்னியர்கள் சிலர்

தன் காதலன்
தன்னையே சுற்றிச் சுற்றி
வரவேண்டும் என்றெண்ணி
அவன் தவறும் பட்சத்தில்
மரத்திற்கு மரம்தாவும்
குரங்காய் தாவுகின்றாள்
என்ன உலகமிது

692619

கற்புதனை மதித்திடாத
 உலகந்தனில்
 எத்தனை எத்தனை
 துன்பங்கள்
 இன்றைய கன்னியர்களுக்கு

வாழ்ந்திட துடிக்கும்
 பறவைகளின் சிறகை
 பறந்திடமுன் முறித்திடும்
 காலமல்லவா இது

உலகறியா பிஞ்சுகளின்
 உயிரை குடிக்கும்
 உயிர்கொல்லிகள் நடமாடும்
 நானிலத்ததில் பாதமிட்டதையிட்டு
 நாணுகிறேன்

பெண்மணிகளே
 உங்களது ஆபரணங்கள்
 தங்க அலங்காரங்கலல்ல
 மறவுங்கள் அதனை
 மதியுங்கள் கற்புதனை
 வாசமில்லா மலருக்கும்

கற்பில்லா பெண்ணுக்கும்
 மதிப்பில்லை பாரினிலே
 நான் என்னவனை
 நெருங்க நாணினேன்
 அவனோ அவனை நாடிய
 மாதவியை நெருங்கிவிட்டான்
 அது அவன் தவறல்ல
 என் தவறே
 நீங்களும் அத்தவறை

நிகழ்த்திடாதீர் என் புஷ்பங்களே
 மாற்றுப் பெண்களை
 நுகர்ந்திடும் ஆடவர்களே
 உமக்கும் ஓர் செய்தி
 சந்தோஷங்களைப் பற்றி
 யோசியாது
 சமூக நலன்களையும் சற்று
 சிந்தித்திடுவீர்

அன்று
 கிணற்றுத் தவளையாய் இருந்த
 பெண்மணிகள்
 விண்ணில் உலாவும்
 காலம் இதுவாயினும்
 பெண்ணவளின்

கற்பு காற்றில் மிதக்கின்றன இன்று
ஒரு நிமிட ஆசைகளுக்காய்
அருகில் வரும்
ஆடவர்களைக் கண்டால்
சுட்டெரியுங்கள் கன்னியர்களே

இதழ்களை உதிர்ந்திடும்
ரோசாக்கள் அல்ல கன்னியர்
என்பதை நிலைத்திடுங்கள்

கன்னியரே
கண்ணகியின் தோழியின் ஓர் செய்தி
கண்ணகியின் கற்பை தவிர
மறவுங்கள் அவள் வாழ்வதை
அதுவே உங்கள் கிரீடம்

என் கவியை இதமாய்
செவியில் உஹ்றிய
நெஞ்சங்களுக்கு
இதமாய்
நன்றியுரைத்து
விடை கொடுக்கின்றேன்.

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக
தமிழ்ச் சங்கத்தின் கவியரங்கத்தின் போது வாசிக்கப்பட்ட கவிதை)

கலாசாரம் ?

அன்று முதல்
மணக்கும் மல்லிகையிலும்
சுட்டெரிக்கும் மல்லிகையிலும்
குதூகளிக்கும் குயிலிலும்
இல்லை மாற்றங்கள்
இன்று வரை

ஆனால்
உண்ணும் உணவதனிலும்
அணியும் ஆடையதனிலும்
பயிலும் படிப்பதனிலும்
வரவேற்றிடும் வரவேற்பதனிலும்
அரவணைக்கும் அன்பதனிலும்
மதித்திடும் மரியாதைதனிலும்
மாற்றமுண்டாயின மனிதருள்ளே

மாற்றங்கள் அலைமோதிட
பூமிதனில் உறவாடிட்ட
கலாசாரங்கள் ஓடி ஒழிய

கலவரங்கள் கைகோர்த்திட்டன
பூமிதனிலே

தீக்கொரு தீசையல் பறக்கும் பட்சிகள்

சிதறப்பட்ட வண்ணப் பறவைகள்
 சிநேகம் கொள்ள
 கூடு சேர்ந்தன ஒலுவில்
 மண்ணினிலே
 அன்பான அறிவான
 அழகிய சிநேகிதங்கள்
 எம்மைச்சுற்றி
 வட்டமிட்டன

உடல் நடுங்கி நோய்
 வந்து வாட்டிட
 அன்னையாய் அருகிருந்தாள்
 அன்புத் தோழி

அவசரத் தேவைகள்
 வந்து வட்டமிட
 சகோதரனாய் கரம் கொடுத்தான்
 பாசத் தோழன்
 குடும்பம் தூரதேசமாய் இருக்க
 எல்லா கணங்களும்
 குடும்பத்தோராய் எம்மைச் சுற்றி

வட்டமிட்டனர்

நண்பர்குழாம்

விரிவுரையாளர்கள் முன்னே

கண்ணாமூச்சி விளையாட்ட

வல்லவர்கள் தோழர்கள்

தோழன் தோழிகளின்

உதவிகளுக்காய்

இந்நன்றிகடன்கள் தீர்ந்திடாது

எவ்வுலகத்தும்

இதயம் வென்ற

ஆழ்மனத் தோழ தோழிகள்

இவ்வளாகம் விட்டு

விரைந்திட்ட

கணாங்களை நினைக்கையில்

நெஞ்சம் வெடிக்கிறது

திக்கொரு திசையிலிருந்து வந்து,

சேர்ந்து கட்டிய கூடு கலைந்து

திக்கொரு திசையில்

பறக்கும் பறவைகள்

வெற்றிகள் நிறைந்ததாய்

வெற்றியுடன் வாழ்ந்திட

தோழி பிரியாவின்

இனிய வாழ்த்து

உரித்தாகட்டும்.

(இலங்கை தொழிலாளர் பல்கலைக்கழக கவிப்பலகைக்
தொழிலாளர் கவி)

தீசையறியா இதயங்கள்

ஆசைகளை உள்ளத்தினுள்

அடக்கி மன

இருளை விலக்கி

ஈசன் அருளை வேண்டி

உணர்ச்சிகளை கைதுசெய்து

ஊரார் வார்த்தைகளை கேளாது

எண்ணத்தில் திடம் பூண்டு

ஏக்கங்கள் கலந்து

ஒதுங்கி விலகாது

ஓர் இலட்சியத்திற்காய்

துடிக்கும் இதயங்கள்

நிலைத்தடுமாறி தவிக்கும் பரிதாபம்

இயற்கை சீற்றத்தால்

மழையில் நனைந்து

வெள்ளத்தில் மூழ்கி

மண்சரிவில் சரிந்து

சூறாவளியில் சுழன்று

புயலில் சிக்கி

எரிமலையில் எரிந்து
பனியில் உருகி
மன எண்ணங்கள் சிதைந்து
சிக்கி தவிக்கின்றனர்

சுதந்திர பட்சிகளாயினும்
வழியறியாது
திசையறியாது
கரைகாண முடியாது
அலைபாய்கின்றன இதயங்கள்

தொலைத்தாய் என்வாழ்வை

சுதந்திரச்சிட்டாய்
 சிறகு விரித்து பறந்த என்
 சிறகை காதலெனும்
 கத்தியால் துண்டித்தாய் - உன்னால்
 கல்வியை மறந்தேன்
 உறவின் பாசத்தைத் துறந்தேன்
 உணவை வெறுத்தேன்
 பணத்தை வீணடித்தேன்
 மானத்தை பறிகொடுத்தேன்
 தூக்கத்தைத் தொலைத்தேன்
 மொத்தத்தில் காதல் எனும்
 இன்பத்தால் - என் வாழ்நாள்
 இன்பங்களை இழந்தேன்
 இறுதியில் - நீ
 இன்னொருவருடன்
 இணைந்து
 தொலைத்தாய் என் வாழ்வையே

நாமம் அகதிகளா?

காத்திட வேண்டிய ஜனனங்களை
 காத்திடாது
 யுத்தமெனும் தீரா மனநோயால்
 வேதனைதனில் வாடிற்று
 உயிர்பிச்சைக் கேட்டு
 தஞ்சம் புகும்
 மானிட நாமம் அகதிகளா?

அகதியாய் பட்டம் சூட்டி
 எட்டி வைக்கின்றான்
 ஓர் முடுக்கிலே
 விடியாத ஓர் விடியலாய்
 சொந்தங்கள்
 சொத்துக்கள்
 சந்தோஷங்கள்
 தொலைத்த ஜனனங்களுக்கு
 இன்னுமொரு வேதனைக் கடல்
 அகதியெனும் நாமமது

யார் சூட்டிய நாமமிது
 அழியாதோ
 ஓர் விடியலில்

நீயும் நட்பு முற்றமதல்

விதையாய் புதையுண்டு

விருட்சமாகி

உடலை தானமளிக்கிறாய்

கட்டில்தனை தாயின் மடியாயும்

பெட்டிதனை வாழ்வின் முடிவாயும்

வாழ்வின் துணையாய்

உணவாயும்

உறைவிடமாயும் நின்றவன்

உணர்வில்லா நண்பனவன்

நிழல் தந்து

நிமிர்ந்தவனை

சிதைத்து

சிலை வடிக்கின்றான்

சிக்கனமாய்

மானிட ஜனனம் பெறா

மகிமைக்கொண்ட

மாவிருட்சத்தை

மகிழ்வாய் நட்பு முற்றமதில்

பணம்

வந்தவுடன்
சென்றிடும்
அற்புதம்

உள்ள இடத்திலே
புகுந்திடும்
புதுமை

ஏழை கை
சேரா
அதிசயம்

பிணமும்
வாய்திறந்திடும்
நகைப்பு

ஒவ்வொருவரும்
சேர்க்கும்
பொக்கிஷம்.

மொத்தத்தில்
இன்பத்தையும்
துன்பத்தையும்
வரவேற்றிடும்
உறவு

பள்ளிக்கூடம்

பிறந்த ஆறுவருடங்களில்
 பிரியா தாயை
 பிரியும் முதல்
 பிரிவுடன்
 பிறக்கின்றது பாடசாலை வாழ்வு
 தன்னை ஒத்த பலருடன்
 தான் இணைய
 தாயைக் காணவில்லை
 தாயாய் ஆசான்
 தனக்கு முன்னால்

சகோதரனாய்த் தோழனும்
 சகோதரியாய்த் தோழியும்
 சந்தோஷங்கள் பலவுடன்
 சந்தித்தோம் பாடசாலையில்

பிழையறியா
 பிஞ்சு வயதினில்
 பிறந்திட்ட குறும்புகளால்
 பிரம்புப் பசிக்கு தீனானோம்.

பரீட்சையென்றாலே
பயம் வினாத்தாளில்
பதிலளிப்பதற்கு ஆனால்
பரிசு பெற்ற நாட்களும் பல

புத்தகங்களை
புத்தியைதீட்டவென
புறத்தில் ஏந்தினோம்

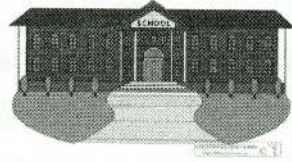
மறதிக்காய்
மணந்தரையில்
மணிக்கணக்காய்
மண்டியிட்ட நாட்கள்
மறவா நாட்களே

சின்னச் சிறு சண்டைகள்
சின்னஞ் சிறு தோல்விகள்
சிந்தனையில்லா சினங்கள்
சினேகித பிரிவுகளெல்லாம்
சிக்கியுள்ளன
சிந்தனையுள்ளே

ஒன்றாய் உண்ட உணவுகள்
ஒன்றாய்ச் சென்ற பயணங்கள்
ஒன்றாய் வாங்கிய அடிகள்
ஒன்றா இரண்டா மனதில்

துன்பங்களின்றி
பொறுப்புக்களின்றி
பொறுமையின்றி
சுதந்திரச் சிட்டுக்களாய்
சுற்றித்திரிந்தோம் அன்று

சுமைகள் சூழ
சூழல் மாற்றமுற
பொறுப்புக்கள் பெருக
பொழுதுபோக்குகள் குறைய
பாடசாலை வாழ்க்கை வட்டம்
பறக்கின்றது மனதுக்குள்ளே

நினைவலைகள் பலவிதம் - ஆனால்
நிலைத்தவைகள் சில - அவை
நீடித்திடும் ஆயுளோடு
பாடசாலை வாழ்வு வட்டமாய்.

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மராங்கொத்தி
இதழ் - 03 இல் வெளிவந்த கவி)

பர்தாயம்

பத்து வருட தென்றலிலே
பறக்கிறது ஓர் ஆசை
பரிசு
பற்றிக்கொள்ள மனமுண்டு
பதம்பார்க்க
பணமில்லை சேமிப்பிலே

பாசம் கொள்ள உறவில்லை
பாவம் பார்க்க நாதியில்லை
பாவம் அவன் ஏங்குகிறான்
பாதம் தொடும் ஓரணிக்காய்
பாவம் பாரா
பாரல்லவா இது

பிஞ்சு கரங்கள்
பிச்சையேந்தி
பிறறறியா ஓரிடத்தில்
பிச்சையிட்டு சேமிக்கின்றான்
பிச்சையினை
பீதியில்லா பையனவன்

புன்னகை மலர்ந்து சோகமில்லாது
 பெற்றுக்கொண்ட சேமிப்பினால்
 பேரின்பம் கொண்ட
 பையனவன் தன்னாசை
 பொக்கிஷத்தைப் பெற்று
 போகிறான் ஓர் கன்னி
 பயணம்

பாராது
 பின்தொடர்ந்த
 பீதியில்லா வண்டியவன்
 புழுதிபறக்க மலர்ந்த மலரை
 பெயர்த்தெடுத்தான்
 பேரின்பப் பொழுதினிலே
 பையனவன் வண்டியினை
 பொருத்திட முடியாதிட
 போர் சடலமாயானான்
 கணத்திலே

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக "அதீர்வு"
 சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கவிவரிகள்-2013)

பிச்சைக்காரன்

பிறப்பெடுக்கும்
பிறப்பனைத்தும் இவ்வுலகின்
பிச்சைக்காரர்களே

பொருளில்லான்
பொருட்களுக்காய் பிச்சையேந்துகிறாய்
எதையுமே ஏந்தாதுதித்த
என் உயிருக்காய்
என் உடலுக்காய்
என் வாழ்வுக்காய் என
இவ்வுலக பொருட்களை
இறுக்கிக் கொண்டு
இதற்கிடையில்
சண்டை சமாதானம்
சமரச சவால்
சாதனைகள் என
இவற்றுக்குள்ளே
சக்கரம் போல் சுழன்று
சூரியன் காலைதனில் மலர்ந்து
பகல்தனில் பிரகாசித்து
மாலைதனில் மறைவதாய்
மானிடவுயிர்
பிறந்து
பிச்சையேந்தி
பிரிகின்றது

பீர்வீன் தனிப்பு

நினைவுகள் அலைமோதிட
நிலைதடுமாறுகிறது
நிலைமாறாத அன்பினால்

அன்று

ஏன் சந்தித்தோம்

ஏன் நண்பராகினோம்

ஏன் மனம் திறந்து விளையாடினோம்

ஏன் சேர்ந்து ஊரைச்சுற்றினோம்

ஏன் தோழர்களாய் உலாவந்தோம்

அன்பே

இன்று பிரிந்து

தவிப்பதற்கா

பிரிந்தது என்தவறல்ல என

நான் நினைத்துக்கொண்டும்

பிரிவுக்கு காரணம் நானல்ல என

அவள் நினைத்துக்கொண்டும்

இருவரும் தவறுசெய்துக் கொண்டிருக்கிறோம்

நம் அன்பு அழிய

நாம் காதலர்கள் அல்ல

நிலைத்திருக்கும் நண்பர்கள்

பொறுமை

உலகம் போற்றும்
உன்னத
உலக வள்ளல்
உயர்கீர்த்திகளைக் கூற
உதடுகள் துடிக்கின்றன
உதிரம் கொதிக்கின்றது
உயரோன் புகழ்சூற - இவ்
உலகில் வார்த்தைகளே இல்லை

நன்மைகள்
நடத்திட உதித்த
திருநபியே உன்
திருநாமம் கூறி
தினமும் உன்புகழ் கூறிட
திருகி உருகி நிற்கின்றேன்

அறம் அன்பு
எளிமை ஒழுக்கம்
ஞானம் பொறுமை
நம்பிக்கை உண்மையென

கிருபையெல்லாம் ஒன்றுசேர
உருவான திருவடிவமே
கீர்த்திசேர் வள்ளல்

மனவறுதியும் வீரமும்
துளிர்விடும்
பொறுமையை
பொன்னான வாழ்வில்
பொன்னடையாய்
போர்த்தியிருந்தோனா எம்
வாய்மை முஹம்மது

திருமேனி மாசுபட
தினம் தினம்
குப்பைக்கொட்டினாள்
ஓர் மூதாட்டி
பொறுமையின் வள்ளல்
முகம் சுழிக்காது
மூதாட்டியை வதைக்காது
தினம் தினம் - அதே
வழியிலே
தன் பாதமலரை

தரை வைத்தார்
சூரியன் கண் விழித்தன்று
காணவில்லை மூதாட்டியை
சுகயீனமாய்
கட்டிலில்
கண்ணயர்ந்திருந்தாள்

பொறுத்தல் நன்று
அதனை மறத்தல்
அதனிலும் நன்று
மூதாட்டிக்காய்
புனித திருவாயால்
துவா கேட்டார் திருநபி
பொறுமையின் திலகமாய்

பொறுமையால்
வென்றெடுத்தார்
உலகையே எம்
கீர்த்திச்சேர் வள்ளல்

(உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு
2011இன் படைப்பின் ஒரு பகுதி)

IDலை

ஊற்றெடுக்கும் நீர்த்துளியை
உலகறிய நீர்வீழ்ச்சி
ஆக்கிவிட்டாய்
உன்மேனியை அர்ப்பணித்து

புல்புண்டு இலை குழை
செடி கொடி மான் மரை
சிங்கம் சிறுத்தை என
எண்ணிலடங்கா
தோழர்களுடன்
அலங்கரித்துள்ளாய் உன்னையே

கண்கவர் கன்னியோ நீ
இரசிக்க வைக்கிராய்
குவிந்துள்ளாய் குன்றாய்
குளிர்மையும் உன்வசமே
உயர்ந்து சென்று வாளை எட்ட
நினைக்கின்றாயோ?

உன்னை இரசிக்க
உலாவருகின்றார்கள் கோடிமக்கள்
அதனைக் கண்டு ஆனந்தத்தில்
ஆடி அசைந்து விடாதே
அழிந்திடும் ஊரே.

(தினகரன் 2010.12.05)

மலையக மகுடம்

மண் தரையில்

படர்ந்த

பாயில்

படுத்துறங்கும்

பாவியான

பெண்ணவள்

போர்வையை

ஒதுக்கிவிட்டு

மேனி தாங்கா

குளிரில்

சேவல் கூவும் ஓசையில்

விழித்திட்டாள்

காலை

கடன்களை

முடித்திட

முடியவில்லை

தண்ணீர் தூரத்தே,

தாழிடா மலசலகூடம்

அடியெடுத்து வைக்கமுடியா

அருவருக்கத்தக்கது

மிளார் இட்டு
 அடுப்பு மூட்டி
 சக்கரை இல்லாது
 சாயம் குடித்து விட்டு
 இரவு உண்ட
 சோற்று மீதியை
 பசங்களுக்கு
 பகிர்ந்தளித்துவிட்டு
 பட்டினியாய்
 முதுகில் கூடை சுமந்து
 முகில் மூடியதையும் பாராது
 மலையேறுகிறாள்
 மலைமகள்

 பாதணியைக் கால் அறியாது
 பனித்துளி
 காலில் பட்டு மறைந்திட
 கால்கள் விறைத்திட்டிட்டு
 முட்கள் குத்தி
 அட்டைகள் கடித்து
 இரத்தத்தோடு
 ஆயுளையும்
 உறிஞ்சுகின்றன

சுமை பாராது
 வெயில் பாராது
 மழை பாராது
 கொழுந்து பறிக்க
 உழல்மிகு
 வஞ்சகக் கங்காணிகள்
 வஞ்சிக்கின்றனர் நிறையினிலே
 சம்பள நாளில்
 சம்பளத்தை விட
 கடன் அதிகம்
 கடைதனிலேயும்
 வஞ்சக நிலையே

எத்தனை துன்பங்கள்
 அத்தனையும் வஞ்சகாங்களுடனே
 இவள் பாடுபட
 அரசாங்கம் துயர்காணாது
 இலாபமீட்டுகின்றன

மலையக மகுடங்களை
 மனமில்லாது விமர்சிக்க
 வாய்களுண்டு ஆனால்
 மலையக மகுடங்களின்
 வேதனைதனை அறிய
 நாதியில்லை
 நாட்டினிலே

(இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக
 மரங்கொத்தி இதழ் -04இல் வெளிவந்த கவி)

மழை

உடல் வறண்டு
நிலம் வெடித்து
பயிர்கள் செழிப்பிழந்து
நீர்நிலைகள் இருப்பிடமறியாது
துயர் வாட்டிட

உன்னை
வரமாய்
வரவழைத்திட
ஏன் உனக்கிந்த சினம்
உன்னைக் கண்ட கணம்
இழந்திடச் செய்தாய்
இன்பமதை

மலையகம் மண்சரிவிலும்
கரையோரம் வெள்ளத்திலும்
அலைமோதிட
நீ களிப்பில் மூழ்கினாய்
காற்றுடன் கலந்து

நீ

நிலமதை முத்தமிடு

நிலத்தினை

மூழ்கிட எண்ணிடாதே

துளியேனும்

வாழ்வோரை

வாழவிடு

வாழ்ந்திட

வாழ்த்திடு உன் மொழியால்

மறந்திடேன்

பாசத்தால்
 கண்களை மறைத்திட்டு
 லீலைகளால்
 துன்பங்களைக் களைத்திட்டு
 வார்த்தைகளால்
 உள்ளமதைப் பறித்திட்டு
 என்னுள் ஓருயிராய்
 உருவெடுத்து
 நட்பில் ஆட்சி கொண்ட
 உனக்கு ஏன் எதிரியெனும்
 தீ நாமம்

இதய இரத்தம்
 உஹ்றெடுத்த நினைவுகள்
 நிலைத்திருப்பினும்
 மறந்திடேன்
 நட்பெனும் மொழியை

மாயமான மலேசிய விமானம்

பல்கோடி எண்ணாங்களுடன்
பாசப்பறவைகளின் கண்ணீர்களுடன்
பிரிவு எனும் துன்பக்கடலுடன்
பீதிகள் கலந்தபடி
புரியாத உணர்வுகளுடன்
பூரிப்புகளுடன்
பெயரறியா மக்களுடன்
பேரின்பாங்களுடன்
குடும்பங்களுக்கு கைகாட்டி
சென்ற உறவுகள்
எங்கே மாயமானார்கள்!

இறுதியாக கண்ட உருவம் மட்டுமே
இறுதிவரை நினைவில் குடிகொள்ள
இறுதி பயணமாகியதே

உறவறியா உருவறியா - எம்
உள்ளம் வேதனையில் நடமாட
உறவுகளின் வாழ்வு எப்படியிருக்கும்

நாள்தோறும் முன்னேற்றம்
 நாகரிகம் எனும் நாமத்துடனே
 நா தடுமாறும் வீரவார்த்தைகள் - ஆயினும்
 நாசமானது பல்லுயிர்களுடன் விமானம்

கண்டுபிடிப்புகள் பலவாயினும் - இன்னும்
 கண்டுபிடிக்கவில்லை விமானத்தை - ஏன் இந்த
 கண்டுபிடிப்புக்கள் பயனற்றதாய்
 கண்ணீர் மட்டுமே இன்னும் விழியோரத்தே

யார் செய்த வினையோ
 யாவரும் துயர் கொண்ட பரிதாபம்
 இனியோர் மாயத்துயர் வேண்டாம்
 இறைவா உன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வேண்டுகிறோம்.

மாறா நினைவலைகள்

உன் இதழோர புன்னகை

உலகையே

உலுக்கும் முத்தங்கள்

உள்ளத்தைக் கொன்றீர்த்த

உதட்டு மொழிகள்

உடல் ஆரா தழுவல்கள்-யாவும்

உன்னோடு நானிருந்த

உன்னத பொழுதுகளை

உன்னை பிரிந்த தருணங்களில்

உணர்ச்செய்கிறாய் மாதா

மாறா நினைவலைகளை

மீண்டும் பாதையறியாது

இன்பங்கள்

உழவுகள்

குழல்கள்

சஞ்சலங்கள்

சதித்திட்டங்கள்

சண்டைகள்

சாகசங்கள்

துன்பங்கள்

வேதனைகள் நிறைந்த

உலகதனில்

மரணங்கள் மீளாதென்றும்

இனிமையாய்

இன்பங்களை படம்பிடித்து

தடையதனை தாண்டி

துாக்கத்தினை தியாகித்து

கஷ்டமதையேற்று

சேவைதனை மேற்கொள்

நிச்சயமொரு நாள் உனதாகும்

உன்

பொன்னான

பொழுததனை

துாக்கத்திற்காக தொலைத்து

தோல்விதனை மாலையிட்டால்

வாழ்க்கை முழுதும்

துன்பச்சுடர் சுட்டெரிக்கும்

மறைந்தந்த பகலவன்

மறுபொழுதினை

மலரச்செய்யும்

- எதிரேற்றமில்லையங்கு

அதுவாய்

மனிதவாழ்வின்

மணித்துளியனைத்தும்

மீண்டும் திரும்பிடாது

என்றென்றும்

மீண்டும் வாழ்விடு

சிரித்தாய்- அதில் மயங்கி
 நானும் சிரித்தேன்
 நெருங்கினாய் -அன்பில் இச்சைகொண்டு
 நானும் நெருங்கினேன்.
 அமுதாய் - நெஞ்சம் பொறுக்காது
 நானும் அமுதேன்
 பிச்சைக் கேட்டாய் என் இதயத்தையே
 நானும் பிச்சை தந்தேன்.

ஆனால்
 இன்று நீ
 இன்னொருவருடன்
 இணைந்துவிட்டாய்
 இதனால்- என்
 இதயத்தை எறியமுன்
 உன்னிடம் ஒன்றே ஒன்று
 கேட்கின்றேன்
 மறுக்காமல் திருப்பித்தந்து
 மீண்டும் வாழ் விடு

நீரந்தும் நேரமுள்

பொன்னான
பொழுதுகளை
பொக்கிஷமாக்குவது
இலகு ஆனால்
இப்படிப்பட்டோரை
இவ்வுலகில் காண்பதரிது

கொட்டிய நீரையோ
கொட்டிய வார்த்தைகளையோ
திரும்பிடாது
இப்படியாகவே
சென்றநேரத்தையும்
வரவழைக்க முடியாது

இறைவன் அளித்த
ஆயுளின்
ஒவ்வொரு இமைப் பொழுதுகளையும்
தொல்லைக் காட்சிக்காகவோ
தொல்லை பேசிக்காகவோ
வீண்விரயம் செய்யாது
பிறந்த பிறப்பின்
சாதனைகளுக்கு
அர்ப்பணித்து வாழ்வில்
சுபீட்சம் பெற்றிடு
மானிடா

விளையாட்டுப் பொருளாய் வீதி

பழுத்த முடியில்
 பம்பரம் போன்ற ஓர் கொண்டை
 நடுங்கிடும் உடல்
 நடந்திட ஓர்தடி
 உடல் சுருக்கங்கள் மறைய
 உறுதியில்லா ஓர் சேலை
 தோல்விகள் நிறைந்த
 தோள் ஓர் பையை
 சுமந்தப்படி
 நடைப்பாதை அறியாது
 நடக்கின்றாள் ஓர் கிழவி

முத்தாக பெற்ற
 முத்துக்கள் மூன்று
 வித்தான இந்த
 சொத்துக்களை
 கணவன்
 கண்காணா உலகம் சென்றும்
 கண்ணீர் பெருக
 கஷ்டங்களை தாங்கி
 விழுதாக்கி

விருட்சமாக்கி பெரும்
தோப்பாகவே மாற்றிவிட்டான்-ஆனாலும்
தோள்கொடுக்க
ஒரு ஜீவனும் இல்லாது வீதி
ஓரத்தே குடிகொண்டுள்ளாள்
ஓரவஞ்சம் அறியாக் கிழவி

உலகம்
உருண்டு விளையாட இவளது
விதியையும் ஓர்
விளையாட்டுப் பொருளாக்கி
விளையாடுகிறான்
வீதியோரத்தே.

(தினகரன் 2011.06.05)

குறிப்பு :

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to contain several lines of script.

Add:-

NO-149,
Padinawela,
Baragas.

நிறப்பின்

அர்த்தமாய்

நிறப்பின்

சாட்சியாய்

நிறப்பின்

முயற்சியாய்

நிறப்பின்

வாழ்வாய்

நிறப்பிபடித்துள்ளது

சங்கீர்த்தனம்

692619

ISBN 978-955-42795-0-6

